

Uitgifte

Repertoriumnummer
Datum van uitspraak 8 januari 2019
Rolnummer 2018/AR/111
Artikel 1675/16 Ger.W. + artikel 775 Ger.W. op 11 januari 2019. Kennissegeving een ter post aangeleekende briefaan partijen en raadsleden.

Uitgerekt aan *1e geïntimeerde*

op 4 februari 2019
€ *Vrij van quiffrecht - art. 162,46° wReg*
JGR *art. 289,1° w. Reg.*

Arbeidshof Gent

Afdeling Brugge

negende kamer

Arrest

1. **A1, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie der Douane en Accijnzen,**
eerste appelland,
vertegenwoordigd door Me Ad1, advocaat ;
2. **A2, Belgische Staat, F.O.D. Financiën, Administratie der Douane en Accijnzen,**
tweede appelland,
vertegenwoordigd door Me Ad1, advocaat ;

tegen

1. **de h. X.**,
eerste geïntimeerde, verschijnt in persoon, en wordt bijgestaan door zijn raadsman Me Ad2,
advocaat ;
2. **Me Md.**, advocaat, *in haar hoedanigheid van schuldbemiddelaar*,
tweede geïntimeerde, verschijnt in persoon.

* * *

I. VOORAFGAANDEN IN DE PROCEDURE

Bij eenzijdig verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, op 10 juli 2015, stelde de h. X een vordering tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling in. De zaak werd ingeschreven onder rolnummer 2015/332/B.

Bij beschikking van 14 juli 2015 gewezen door de schuldbemiddelingsrechter in de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge, werd het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar verklaard. Me Md., advocaat, werd aangesteld als schuldbemiddelaar.

Op 31 december 2015 legde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §2 Gerechtelijk Wetboek op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling met integrale kwijtschelding neer.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 31 december 2015, vorderde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek akte te nemen van het gesloten akkoord van minnelijke aanzuiveringsregeling en het uitvoerbaar te verklaren; vervolgens te bevelen dat met Ingang van de datum van het vonnis van homologatie, alle schulden in hoofdsom aan de schuldelers door middel van een eenmalige uitkering kunnen worden voldaan; de griffie de opdracht te geven om de nodige vermeldingen aan te brengen in de beslagberichten; het bedrag van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar vast te stellen op 856,92 euro en deze uitvoerbaar te verklaren; te zeggen voor recht dat de te verlenen beschikking een uitvoerbare titel zal vormen op basis waarvan de schuldbemiddelaar desgevallend de ereloonstaat kan verhalen op het Fonds; kosten als naar recht.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 5 januari 2016, vorderde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek akte te nemen van het gesloten akkoord van minnelijke aanzuiveringsregeling en het uitvoerbaar te verklaren; de griffie de opdracht te geven om de nodige vermeldingen aan te brengen in de beslagberichten; het bedrag van het ereloon, de emolumenten en de kosten van de schuldbemiddelaar vast te stellen op 856,92 euro en deze uitvoerbaar te verklaren; te zeggen voor recht dat de te verlenen beschikking een uitvoerbare titel zal vormen op basis waarvan de schuldbemiddelaar desgevallend de ereloonstaat kan verhalen op het Fonds; kosten als naar recht.

Op 26 april 2018 legde de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §2 Gerechtelijk Wetboek op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge het ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling met voorstel tot afbetaling en gedeeltelijke kwijtschelding neer.

Bij verzoekschrift, neergelegd op de griffie van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge op 26 april 2018, verzocht de schuldbemiddelaar overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek akte te nemen van het gesloten akkoord van minnelijke aanzuiveringsregeling en het uitvoerbaar te verklaren; de griffie de opdracht te geven om de nodige vermeldingen aan te brengen in de beslagberichten; het bedrag van het ereloon, de emolumenten en kosten van de schuldbemiddelaar vast te stellen op 1.065,53 euro en deze uitvoerbaar te verklaren; te zeggen voor recht dat de te verlenen beschikking een uitvoerbare titel zal vormen op basis waarvan de schuldbemiddelaar desgevallend de ereloonstaat kan verhalen op het Fonds; kosten als naar recht.

Bij vonnis van 11 juni 2018 van de schuldbemiddelingsrechter van de kamer B7 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge werd:

- overeenkomstig artikel 1675/10, §5 Gerechtelijk Wetboek aan partijen akte verleend van het gesloten akkoord van 16 februari 2018, zoals neergelegd op de griffie op 26 april 2018;
- het ontwerp van de minnelijke aanzuiveringsregeling bekrachtigd;
- vastgesteld dat de aanzuiveringsregeling eindigt op 14 juli 2020;
- de schuldbemiddelaar in het bijzonder gewezen op de verplichtingen vervat in artikel 1675/14, §3 van het Gerechtelijk Wetboek;

- de staat van ereloon, emolumenten en kosten van de schuldbemiddelaar goedgekeurd voor een bedrag van 1.065,53 euro en werd met toepassing van artikel 1675/19 van het Gerechtelijk Wetboek voor recht gezegd dat deze staat diende betaald te worden door de schuldenaar;
- de schuldbemiddelaar gemachtigd om het bedrag van de staat van ereloon, emolumenten en kosten bij voorrang af te nemen uit de beschikbare gelden op de rubriekrekening;
- vastgesteld dat aan deze procedure geen kosten van registratie-, griffie- en uitgifterechten verbonden zijn.

Dit vonnis werd ter kennis gebracht bij ter post aangetekende brief van 12 juni 2016.

* * *

II. PROCEDURE IN HOGER BEROEP

Bij verzoekschrift tot hoger beroep, op 10 juli 2018 neergelegd op de griffie van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, stelden

1. A1 (eerste appelland),
en
2. A2 (tweede appelland)

hoger beroep in tegen het vonnis van 11 juni 2018.

De appellanden vorderen:

- hun hoger beroep ontvankelijk, toelaatbaar en gegrond te verkiaren;
- het bestreden vonnis van de zevende kamer (Kamer B7) van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge d.d. 11 juni 2018 (A.R. nr. 15/332/B) teniet te doen;
- opnieuw oordelend, te zeggen voor recht dat de minnelijke aanzuiveringsregeling niet kan worden goedgekeurd omdat deze ingaat tegen de openbare orde;
- de kosten van de procedure ten laste te leggen van de collectieve schuldenregeling de h. X.

Deze zaak werd ingeschreven op de algemene rol van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, onder het rolnummer 2018/AR/111.

De zaak werd ingeleid op de openbare terechtzitting van 7 september 2018. De partijen legden hun akkoord over een conclusiekalender neer op deze zitting, waarna de voorzitter van deze kamer het akkoord van partijen over het tijdsverloop van de rechtspleging in een afzonderlijke beschikking bekrachtigde en de rechtsdag bepaalde op 7 december 2018 (artikel 747, §2 Gerechtelijk Wetboek).

* * *

Bij syntheseconclusie, neergelegd op de griffie van dit hof op 30 oktober 2018, vordert eerste geïntimeerde:

- het hoger beroep van appellanten onontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren;
- zijn tegenvordering ontvankelijk en gegrond te verklaren en appellanten te veroordelen tot betaling van een schadevergoeding wegens (proces)rechtsmisbruik van 2.500 euro;
- appellanten te veroordelen tot de kosten van het geding die begroot worden op 1.440 euro rechtsplegingsvergoeding.

* * *

Bij identieke conclusie neergelegd op de griffie van dit hof op 31 oktober 2018 en op 2 november 2018 vordert tweede geïntimeerde het hoger beroep van appellanten onontvankelijk te verklaren, minstens als ongegrond te horen afwijzen en appellanten te veroordelen tot de kosten van het geding.

* * *

De raadsman van appellanten, de schuldenaar en zijn raadsman, en de schuldbemiddelaar waren op de terechtzitting van 7 december 2018 aanwezig. Zij werden gehoord in de uiteenzetting van hun argumentatie en conclusies.

* * *

III. DE GRIEVEN

3.1. Betreffende de hoofdvordering

Appellanten zijn het niet eens met de beslissing van de eerste rechter wegens de hiernavolgende redenen.

*Vooreerst wijzen appellanten er op dat de schuld lastens de schuldenaar in de collectieve schuldenregeling ten vroegste ontstaan is op 12 september 2012 en dat deze bijgevolg niet kan opgenomen zijn in de collectieve schuldenregeling van 12 maart 2008, en dus niet valt onder de totale kwijtschelding van schulden die door de beslagrechter te Brugge werd toegestaan.

Ondergeschikt zetten appellanten uiteen waarom dan minstens de accijnsschuld van A2 niet kan opgenomen zijn in de beschikking van 12 maart 2008 van de beslagrechter te Brugge en aldus niet reeds kwijtgescholden is.

*Appellanten stellen dat de tweede versie van de minnelijke aanzuiveringsregeling identiek is aan de eerdere versie van de minnelijke aanzuiveringsregeling (wat de kwijtschelding in hoofdsom betreft). Nu appellanten zich reeds formeel tegen de inhoud van het eerste ontwerp van minnelijke regeling kantten, moet aangenomen worden dat zij zich evenzeer bleven verzetten in het kader van de tweede minnelijke aanzuiveringsregeling.

*Verder zijn appellanten de mening toegedaan dat de rechtbank, en dus ook het hof, geen goedkeuring kunnen geven aan een totale kwijtschelding van fiscale schulden omwille van artikel 172 van de Grondwet. Belastingenschulden zijn van openbare orde.

*Tot slot geven appellanten mee dat de vraag of de schuldvordering van tweede appellant al dan niet begrepen is in de collectieve schuldenregeling het voorwerp uitmaakt van een geding voor de beslagrechter bij de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge (AR 16/1932/B).

3.2. Betreffende de tegenvordering

In de synthesebesluiten vordert eerste geïntimeerde de veroordeling van appellanten tot betaling van een schadevergoeding van 2.500 euro wegens procesrechtsmisbruik.

Het procesrechtsmisbruik bestaat er volgens de schuldenaar uit dat appellanten hoger beroep hebben aangetekend tegen een vonnis waarmee uiteindelijk het doel werd bereikt, waarvoor zij vooreerst initieel vragende partij waren en ten tweede uitdrukkelijk hun akkoord hebben gegeven.

De argumenten die zij aanhalen in het verzoekschrift hoger beroep doen blijken van het uitsluitend tergende en vertragende doel van appellanten met huidig hoger beroep. Hun verdere houding in deze procedure bevestigt dit enkel, nu appellanten hun enige conclusietermijn zonder meer lieten verstrijken zodat de zaak in dezelfde staat voorkwam als op de inleidingszitting. Nochtans drongen enkel appellanten aan op het vaststellen van een conclusiekalender, terwijl eerste geïntimeerde de zaak toen behandeld wilde zien.

* * *

IV. BESPREKING

De h. X., de schuldenaar in huidige procedure collectieve schuldenregeling en tevens eerste geïntimeerde, werd bij beschikking van 14 juli 2015 van de arbeidsrechtbank Gent, afdeling

Brugge toegelaten tot de collectieve schuldenregeling. In diezelfde beschikking werd Me Md. aangesteld als schuldbemiddelaar.

Op 8 september 2015 werd door de schuldbemiddelaar een eerste ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling overgemaakt aan de schuldenaar en de schuldeisers, appellanten.

Een tweede ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling werd opgesteld en rondgestuurd aan zowel schuldenaar als appellanten op 25 september 2017.

Uiteindelijk volgde de opmaak van een derde ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling, dat met een aangetekend schrijven van 16 februari 2018 aan de schuldenaar en aan appellanten als schuldeisers werd overgemaakt. In dit ontwerp is er geen sprake meer van een volledige kwijtschelding van de schuld, maar wordt er voorzien in de terugbetaling van een bedrag van 21.000 euro over een periode van vijf jaar.

Overeenkomstig artikel 1675/10, §4 Gerechtelijk Wetboek moet de regeling door alle belanghebbende partijen goedgekeurd worden. Ieder bezwaar moet ofwel bij ter post aangetekende brief ofwel door middel van een verklaring bij de schuldbemiddelaar uiterlijk twee maanden na toezending van het ontwerp worden ingebracht. Bij ontstentenis van bezwaar onder die voorwaarden en binnen die termijn, worden de partijen geacht met de regeling in te stemmen. Artikel 51 Gerechtelijk Wetboek is niet van toepassing.

Het kan niet betwist worden dat appellanten op dit derde ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling niet reageerden binnen de wettelijk voorziene termijn van twee maanden. Er werden geen opmerkingen geformuleerd, noch werd de schuldbemiddelaar op de hoogte gebracht van enig bezwaar of het niet akkoord van appellanten met dit derde ontwerp.

Aldus werden appellanten terecht geacht in te stemmen met de regeling. Dat appellanten stellen dat zij niet akkoord gingen met het eerste en tweede ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling en dit ter kennis brachten van de schuldbemiddelaar, doet daar niets van af. Tegen het derde ontwerp van minnelijke aanzuiveringsregeling werd binnen de wettelijke termijn immers geen bezwaar aangetekend.

Bij vonnis van 11 juni 2018 werd het akkoord tussen partijen bekrachtigd door de arbeidsrechtbank Gent, afdeling Brugge.

Appellanten werpen op dat dit akkoord niet kon bekrachtigd worden, gezien belastingschulden van openbare orde zijn en er geen goedkeuring kan gegeven worden aan een totale kwijtschelding van fiscale schulden omwille van artikel 172 van de Grondwet.

In casu dient verwezen te worden naar artikel 1675/10, § 3bis Gerechtelijk Wetboek.

In bovenvermeld artikel wordt uitdrukkelijk voorzien dat iedere schuldeiser, hetzij overheid of particulier, een volledige of gedeeltelijke kwijtschelding van schuld aan de schuldenaar kan toestaan, en dit ongeacht de aard van de schuld (dus ook een schuld inzake accijnzen).

Uitdrukkelijk wordt daarbij verwezen naar de ambtenaren die belast zijn met de inning van fiscale schuldvorderingen en aangesteld zijn door de bevoegde overheden. Zij zijn gemachtigd om in het kader van een minnelijke aanzuiveringsregeling een volledige of gedeeltelijke kwijtschelding in hoofdsom en toebehoren van fiscale schulden te aanvaarden. Dit is wat in huidige zaak gebeurde.

De rechter heeft uitspraak gedaan op stukken en akte genomen van het tussen partijen gesloten akkoord.

Bijgevolg is artikel 1043, tweede lid Gerechtelijk Wetboek van toepassing, zoals ook vermeld in artikel 1675/10, §5, tweede lid Gerechtelijk Wetboek.

Artikel 1043, tweede lid Gerechtelijk Wetboek bepaalt:

‘Tegen dit vonnis staat voor de gedingvoerende partijen geen voorzening open, tenzij de overeenkomst niet wettelijk is tot stand gekomen en behoudens de wijzen van uitlegging en van verbetering, bepaald in de artikel 793 tot 801/1, indien daartoe grond bestaat.’

Gelet op hetgeen hierboven vermeld kan door het hof enkel besloten worden dat de overeenkomst in de vorm van een minnelijke aanzuiveringsregeling wettelijk tot stand kwam en geen uitlegging of verbetering behoeft.

De overige door appellanten aangevoerde argumenten zijn terzake niet dienend en/of doen niets af van huidig besluit.

Het hoger beroep van appellanten dient afgewezen te worden als onontvankelijk.

* * *

Bij synthesebesluiten, neergelegd op de griffie van dit hof op 30 oktober 2018, stelde eerste geïntimeerde een vordering in tegen appellanten teneinde een schadevergoeding te bekomen wegens procesrechtsmisbruik en dit voor een bedrag van 2.500 euro.

Nu deze vordering voor het eerst werd ingesteld in de laatste besluiten van eerste geïntimeerde, waarna er voor appellanten geen conclusietermijn meer beschikbaar was, heropent het hof ambtshalve de debatten teneinde het recht van verdediging van appellanten te respecteren.

* * *

**OM DEZE REDENEN,
HET ARBEIDSHOF,**

Rechtsprekend op tegenspraak ten aanzien van appellanten, eerste geïntimeerde en de schuldbemiddelaar.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verwerpt alle andere, ruimere of strijdige conclusies.

Verklaart het hoger beroep van appellanten onontvankelijk.

Heropent ambtshalve de debatten wat de vordering van eerste geïntimeerde betreft tot het bekomen vanwege appellanten van een schadevergoeding van 2.500 euro wegens procesrechtsmisbruik, en dit teneinde het recht op verdediging van appellanten niet te miskennen.

- Bepaalt de uiterste datum voor het neerleggen van de conclusies van appellanten en voor het toezenden ervan aan geïntimeerden op: 11 februari 2019.
- Bepaalt de uiterste datum voor het neerleggen van de conclusies van geïntimeerden en voor het toezenden ervan aan appellanten op: 11 maart 2019.
- Bepaalt de uiterste datum voor het neerleggen van de conclusies van appellanten en voor het toezenden ervan aan geïntimeerden op: 3 april 2019.

Verwijst de zaak te dien einde naar de openbare terechtzitting van het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer in het gerechtsgebouw te 8000 Brugge, Kazernevest 3, eerste verdieping, zaal H op **vrijdag 3 mei 2019 om 10u**, waar de partijen opnieuw zullen worden gehoord.

Houdt de beslissing nopens de kosten van het geding aan.

Aldus gewezen door het arbeidshof Gent, afdeling Brugge, negende kamer, door Verbeke Caroline, raadsheer, en in buitengewone openbare terechtzitting van dinsdag acht januari tweeduizend en negentien uitgesproken door Verbeke Caroline, raadsheer, met bijstand van de h. ..., toegevoegd griffier (artikel 329 Ger.W.) (beschikking voorzitter d.d. 8 januari 2019).

de h. ...

C. Verbeke